

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/1014- /2013. P.
Előadó: dr. Oletics Zsolt r. alezredes
Telefon: 06 (1) 462-7506

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 282/2013. (X. 9.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panasznak az Rtv. 20. § (1) bekezdésében foglalt előírások megsértésére vonatkozó részben

helyt adok,

minden egyéb vonatkozásban a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos előadta, hogy 2012. június 29-én 23:17 óra körüli időben Budapesten, a XIII. kerületi Alsó Rakparton a járdán haladt társaival. 23:25 órakor érkeztek meg a Margit híd Pesti hídfőjéhez. Itt a híd alatti részen mintegy 30 rendőr – az intézkedés okának közlése nélkül – igazoltatás alá vonta a csoportot melynek tagja volt a panaszos is. Egy rendőr a csoport tagjainak igazolványait összegyűjtötte, nevét, azonosító számát nem közölte. A rendőrökön „nem volt elhelyezve” tépőzáras azonosítószám, a fém jelvényen levő „*kisméretű számok a megvilágítási körülmények miatt*” nem voltak olvashatók. Az intézkedés során átvizsgálták a csoport tagjainak „*ruházatát és táskáját*” is. A panaszos kifejezetten sérelmezte, hogy táskája tartalmát a koszos aszfaltra kellett kitennie, mert a rendőröknél nem volt az „Európában megszokott és a határőrségnél is alkalmazott” asztal. Az intézkedés folyamán a csoport tagjaitól, így a panaszostól is elvették mobiltelefonjaikat és azok IMEI számát rögzítették. Így egyik rendőr a panaszosra is ráparancsolt, hogy vegye ki az akkumulátort a telefonjából, amelyet a panaszos nem akart megtenni, mert jogellenesnek tartotta ezt a cselekményt. Az agresszív, fenyegető fellépés hatására azonban „*végül eleget tett – akarata ellenére – az utasításnak és eltűrte, ahogyan a bűncselekményt elkövető rendőrök*” az IMEI számot írásban rögzítették. A panaszos elmondása szerint az intézkedés 2012. június 30-án 0:04 óráig tartott. A panaszos elmondta, hogy nem észlelte, hogy adatait a Schengeni Információs Rendszerből (a továbbiakban: SIS), körözési nyilvántartásból lekérdezték volna, panaszosi állítás szerint ismeretlen okból készletező adatgyűjtést folytattak a rendőrök. A panaszos igazolványát visszaadó rendőr a panaszos kérésére sem közölte nevét, azonosító számát, ez utóbbit a panaszos a fényviszonyok miatt nem tudta leolvasni. Elmondta a panaszos, hogy szabályosan közlekedett a csoport, illetve, hogy telefonját saját kezűleg szedte szét.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos sérelmezi:

- az intézkedés oka közlésének elmaradását;
- a rendőrök részéről az azonosítási kötelezettség elmaradását;
- telefonja IMEI számának regisztrációját;
- a hímzett jelvényt szám használatának elmaradását;
- a ruházat, csomag átvizsgálás során személyes tárgyait a koszos aszfaltra kellett tennie;
- személyes adatainak a SIS-ben történő ellenőrzésének elmaradását, illetve készletező adatgyűjtés folytatását, személyes adatainak rögzítését.

II.

A Panasztestület a földre pakoltatás miatt a panaszos emberi méltóságának súlyos sérelmét, míg a telefonja IMEI számának rögzítése miatt a tisztességes eljáráshoz, valamint a személyes adatok védelméhez fűződő joga súlyos sérelmét állapította meg. A panasz többi pontjában az alapjog sérelmét nem tartotta megállapíthatónak. Erre tekintettel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A vizsgálat során az alábbi bizonyítékok tartalmát vettem figyelembe.

- a panasz (1 lap);
- a Budapesti Rendőr-főkapitányság (BRFK) Rendészeti Szervek Közrendvédelmi Főosztály Járőrszolgálati Osztály vezetőjének (osztályvezető) jelentése (4 lap);
- BRFK vezetője nevében kiadott egyedi utasítás (2 lap);
- S. F. BRFK részére írt panasza (1 lap);
- DVD (1 db);
- Budapest 2012 06 29 Margit híd az ÁVH 40 perces zaklató igazoltatása 01 című videofelvétel.

A bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

Budapest rendőrfőkapitánya 01000/32653-1/2012. ált. számú egyedi utasításával fokozott ellenőrzést rendelt el Budapest területére 2012. június 25-én 00:00 órától július 08-án 24:00 óráig. Az utasítás szerint a beosztott állomány feladata szűrőpróbaszerű igazoltatások, ruházat átvizsgálások végrehajtása volt.

Az elrendelt fokozott ellenőrzés keretében 2012. június 29-én 23:17 óra körüli időben Budapesten, a XIII. kerületi Alsó Rakparton a járdán haladó csoport tagjaival szemben kezdeményezett intézkedést melynek során az érintetteket igazoltatták oly módon, hogy tőlük a személyazonosításra alkalmas okmányaikat egy rendőr elvette – aki a felvételek tanúsága szerint nevét azonosítószámát nem közölte –, a személyes adatok védelme érdekében a csoporttól távolabb a nyilvántartásokból lekérdezték az egyes személyeket, személyazonosító adataikat rögzítették. Ennek során többször elhangzott a rendőröktől, hogy fokozott ellenőrzés keretében intézkednek. A rendőrök az öltözködési szabályzatnak megfelelő ruházatban megfelelő ékitményekkel felszerelve intézkedtek, többek között névkitűzöt viseltek és jelvényük illetve annak száma jól láthatóan az előírt ruházaton ki volt függesztve. Az intézkedés során átvizsgálták a csoport tagjainak ruházatát, csomagját átvizsgálták, ennek során a csomagból a panaszosnak a dolgait ki kellett vennie bemutatásra és azt a földre kellett helyeznie. Az intézkedés folyamán a csoport tagjaitól, így a panaszostól is elvették mobiltelefonjaikat és azok IMEI számát rögzítették. A panaszos útlevelét visszaadó rendőr a panaszos kérésére közölte nevét, azonosító számát.

1. Az intézkedés oka közlésének elmaradása.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

Budapest rendőrfőkapitánya 01000/32653-1/2012. ált. számú egyedi utasításával 2012. június 25-től 2012. július 8-ig fokozott ellenőrzést rendelt el Budapest területére.

A panaszos társa által 2012. június 30-án írt bejelentésben – melyet a BRFK-nak címzett – az intézkedéssel kapcsolatosan azt részletezi, hogy a Közrendvédelmi Főosztály munkatársai „közölték, hogy fokozott ellenőrzés van elrendelve, és ennek keretében

igazoltatás és ruházatátvizsgálás lesz”. Emellett a rendőrségi felvételen több ízben elhangzik, hogy fokozott ellenőrzés alapján hajtják végre az intézkedésüket a rendőrök.

A panaszos társa a fent említett beadványában maga is elismeri, hogy a rendőrök közölték az intézkedés okát, célját, illetve mibenlétét. Ezzel a törvényben foglalt kötelezettségüknek eleget tettek, a panasz e részében alaptalan. Tekintettel arra, hogy a panaszos társa ugyanazon a helyszínen és időben néhány méter távolságra volt a panaszostól, a hatóság megállapítja, hogy más számára hallható módon a rendőrök közölték intézkedésük okát.

2. A rendőrök részéről az azonosítási kötelezettség elmaradása.

A rendőrök neve, azonosítószáma közlésének elmaradása tekintetében a panaszos sérelmezi, hogy az igazolványát elvevő, illetve az azt visszaadó rendőr nevét, azonosítószámát szóban nem közölte. Ezen állításával szemben az intézkedő rendőrök vezetője jelentésében azt írja, hogy maga a panaszos is elismeri a BRFK-hoz benyújtott beadványában, hogy H.Zs. r. főhadnagy az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglalt „tartalmi követelményeket” közölte. Ugyanakkor megállapítható, hogy a panaszos mindösszesen a fent idézett közlést tette az említett beadványban. Abból viszont nem derül ki, hogy a panaszos felé az intézkedő rendőr a nevét és azonosítószámát is közölte-e. Ezzel kapcsolatban H.ZS. r. főhadnagy – a panaszos bejelentése kapcsán tett – jelentésében érdemi információval nem szolgál.

A hatóság megtekintette, a <http://www.youtube.com/watch?v=UmHNqzhVTXM> linken található videofilmet. A felvételt készítő, vagy a mellette álló személy, vagy személyek többször kéri a biztosítást végző rendőrtől, hogy közölje nevét, melyet nem tesz meg arra hivatkozva, hogy majd a végén közlik. Erre az igazoltatottak közül többen az „*elején kell, de mindegy*” kijelentést teszik. A rendőri intézkedés megkezdését nem tartalmazó felvétel 44. másodpercénél hallható, hogy a személyi igazolványokat átvevő rendőr jól hallhatóan közli „*Uraim! Hölgyeim, bocsánat! Én gyűjtöm a személyi igazolványokat, legyenek szívesek átadni*”. Részéről bemutatkozás azonban nem hallható. A rendőrségi videofelvétel e mozzanatot úgy rögzítette, hogy a felvételen a csoport menete látható, amikor a rendőrök a csoport tagjait megszólítva feltartóztatják Őket. Az alábbi mondatok hallhatóak a vélhetően a rendőrök részéről. „*Jó estét kívánok! Legyenek szívesek megállni! Mindenki egy-egy személyi igazolványt készítsen elő.*” Később hallható, majd a felvételen legközelebb hallható rendőri kommunikáció mintegy 27 másodperccel később, az, hogy „*Készítsék elő az okmányaikat!*”, ezután a rendőrségi felvétel a fent említett, interneten megosztott felvétellel egyező rendőri kommunikációt rögzíti.

Összességében megállapítottam, hogy a rendőrségi dokumentumok, valamint a felvételek nem tartalmaznak arra vonatkozó bizonyítékot, hogy az igazolványt átvevő rendőr nevét közölte volna. A panaszos állítását cáfoló bizonyíték hiányában a hatóság a panaszos állításának megfelelően állapítja meg a tényállás e részét, azaz a rendőr nem közölte nevét, azonosítószámát. Ugyanakkor az igazolványok elvétele az igazoltatáshoz tartozik, tehát az rendőri intézkedés. Ezért az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglalt előírást ebben az esetben is kötelező alkalmaznia a rendőrnek, azaz nevét, azonosító számát közölnie kell. A panasz e tekintetben ezért alapos.

3. A telefonja IMEI számának rögzítése.

Magyarország Alaptörvénye 46. cikk (1) bekezdése szerint a „rendőrség alapvető feladata a bűncselekmények megakadályozása, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme.”

Az Rtv 30. § (1)-(3) bekezdései szerint „a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.

(2) A rendőrség az (1) bekezdésben írt cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat.

(3) A rendőrség a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, illetőleg az üzemeltető által előírt feltételek megtartását ellenőrizheti, a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja.”

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint a „rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”

Budapest rendőrfőkapitánya 01000/32653-1/2012. ált. számú egyedi utasításával fokozott ellenőrzést rendelt el Budapest területére 2012. június 25-én 00:00 órától július 08-án 24:00 óráig. Az utasítás szerint a beosztott állomány feladata szűrőpróbaszerű igazoltatások, ruházat átvizsgálások végrehajtása volt.

Az elrendelt fokozott ellenőrzés keretében – az intézkedés alá vont személyek mobiltelefonjainak IMEI száma szerint, a személy és tárgykörözésről szóló 2011. évi XVIII. törvény 3. § (1) bekezdése alapján – a tárgykörözési rendszerben ellenőrizték a rendőrök, hogy azokra az eszközökre körözést adtak-e ki.

A körözést folytató hatóság - a körözést elrendelő határozat meghozatalát, illetőleg a más hatóság által hozott, körözést elrendelő határozat kézhezvételét követően - adatgyűjtést végez a körözött személy tartózkodási helyének, tárgy hollétének, személy vagy holttest személyazonosságának megállapítása céljából a Rendőrség és a Határőrség körözési tevékenységéről, a körözés során alkalmazható intézkedések végrehajtásáról, valamint a körözött személyek, tárgyak tartózkodási, illetve megtalálási helyének, illetőleg a személyek és holttestek személyazonosságának megállapítása esetén követendő eljárásról szóló 20/2001. (X. 11.) BM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján.

Ehhez nyilvánvalóan szükség volt a telefonok IMEI számára, mely a panaszos telefonjának akkumulátora alatt van feltüntetve a készülék belsejében, ezért azt szét kellett szedni. A körözési rendszer funkcióját tekintve, a valamely jogsértő cselekménnyel érintett ingó dolgok előtalálása érdekében működik. Ennek alkalmazása a rendőr részéről kétség kívül – a rendőrség alapvető feladatának – a közrend megóvásának érdekében történik. Az ellenőrzés – a fent írt eljárás miatt – szükségképpen korlátozza a tulajdonhoz fűződő jogokat, azonban azt törvényesen teszi. Az intézkedés mögöttes jogalapját a fokozott ellenőrzés hatályának ténye szolgáltatta. Mivel – az egyedi utasításban foglaltak szerint – a fenti jogszabályok alapján a hatáskörükbe utalt szűrőpróbaszerű ellenőrzést kellett végrehajtania a

rendőröknek, ezért az intézkedéshez a panaszos részéről jogsértő cselekmény elkövetésének gyanúja nem kellett, hogy felmerüljön. Ezért a panasz e részében alaptalan.

4. A ruházat, csomag átvizsgálás során személyes tárgyait a koszos aszfaltra kellett tennie.

A panaszos elmondása és rendőrségi felvételek egybehangzóan bizonyítják, hogy a panaszos ruházatának átvizsgálása során a nála lévő tárgyakat a földre kellett helyeznie. Az intézkedés a rakpart Margit híd alatti területén történt, a járdán. Az átvizsgálás érdekében a panaszost a rendőrök a jelenleg elfogadott intézkedéstaktikai módszernek megfelelően a falhoz kísérték, ahol zsebeit kipakoltatták.

A ruházatátvizsgálás módjára vonatkozó előírást jogszabály annyiban tartalmaz, hogy az nem történhet szemérem sértő módon, illetve azt lehetőség szerint az átvizsgált személlyel azonos nemű személy végezheti. Ezen előírásokkal kapcsolatosan azonban a panaszos sérelmet nem adott elő. Annak megítélése pedig, hogy az intézkedés fenti módja összhangban van-e az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelvi szintű rendelkezéssel – mely szerint *„a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”* –, objektív tények alapján lehetséges. Ugyanakkor a *„komfortérzet”* szubjektív, minden személy esetében más jelentő körülmény, melyet a rendőr csak rendkívül méltányolható esetekben – betegség, sérülés, idős kor – esetén vehet figyelembe. Ilyen személyek tekintetében ugyanis az intézkedés kockázata – az ellenszegülés, támadás veszélye – is sokkal kisebb, azaz az intézkedéstaktikailag ajánlott, az intézkedés biztonságát szolgáló szakmai fogásoktól ilyenkor minimálisan, illetve a szükséges mértékben el lehet térni.

Az objektív körülmények vizsgálata során a hatóság annak értékelését végezte el, hogy járdára pakolás a panaszosnak milyen fokú sérelmet, avagy ésszerűen mérlegeléssel felismerhető kockázatot jelentett. A kockázatok között a károkozás lehetőségét, illetve a sérülés vagy betegség lehetőségét mérlegelte a hatóság a rendőr által is érzékelhető szempontok alapján. Ennek során azt vizsgálta, hogy a rendőrnek a helyszínen tapasztalható körülmények alapján ésszerűen kellett-e valamely kockázati tényező emelt szintű mértékére következtetnie, ezért az intézkedéstől eltekinteni, vagy annak helyszínéül más területet kijelölni.

A járda híd alatti része, ahová a panaszos a dolgait pakolta, nem volt szemetes, nem volt vizes, illetve nedves – a rendőrségi felvétel tanúsága szerint –, az járvány vagy fertőzés miatt sem volt a közforgalom elől elzárva. Önmagában tárgyaknak a földre rakása az általános közvélekedés szerint nem jelent jelentős fertőzésveszélyt, eltekintve attól, ha valaki földről felszedett élelmiszert fogyaszt. A jelen esetben a panaszos által letett dolgok között élelmiszer nem volt. A felvételen is látható, hogy a járda minősége, illetve az ott elhelyezett műtárgyak – nem lévén ilyen – sérülést nem okozhattak, a vagyoni kár emelt szintű kockázatára sem kellett számítani a helyszínt szemügyre véve. A panaszost vagyoni kár nem érte, ilyet nem is panaszolt.

Ezek alapján megállapítottam, hogy e rendőri intézkedés során – a tárgyak földre tételét érve ez alatt – a panaszost olyan ésszerű kockázatnak tette ki a rendőr, melyről a helyszínen tapasztalt körülmények alapján okkal feltételezte, hogy az nem haladta meg azt a szintet, melyet a panaszos Önként vállalt azzal, hogy a járdán az intézkedés helyszínére gyalogosan ment, ott tartózkodott. Az intézkedést a panaszos kétség kívül érezhette kényelmetlennek, kellemetlennek, azonban ez a tény önmagában – sérelem, avagy az

ésszerűnél nagyobb veszély, kockázat fennállása hiányában – nem jelenti az Rtv. 2. § (1) bekezdésben foglalt előírások megsértését. Ezért a panasz e-résztében alaptalan.

5. Személyazonosító adatok rögzítése.

A Szolgálati Szabályzat 25. § (2) bekezdése alapján *„Az igazoltatás során meg kell állapítani az igazoltatott személyazonosságát, és – akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják – az igazoltató lapon rögzíteni kell az igazoltatottnak az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát.”.*

Az adatok Rk. lapon rögzítését az intézkedés időpontjában elrendelt fokozott ellenőrzés – mint a törvénybe foglalt egyéb körülmény – indokolta. A panasz ezért e részében alaptalan.

6. A rendőrök részéről a hímzett jelvéyszám viselésének hiánya.

A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrökön nem volt tépőzáras azonosítószám, a fém jelvényen levő kisméretű számok a megvilágítási körülmények miatt nem voltak olvashatók.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye igazolja.

Az egyenruha viselésének szabályait a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek egyenruha-ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról, valamint a különleges foglalkoztatási állomány ruházati-, fegyverzeti-, kényszerítőeszköz és világítástechnikai felszereléséről szóló 71/2011. (XII. 31.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) tartalmazza, az 54. § a szolgálati azonosító jelvény, míg az 55. § a hímzett azonosító viselésének követelményeit határozza meg. A jelentés szerint a panaszolt intézkedést megelőzően, az eligazítás során az egyenruhás állomány öltözete ellenőrzésre került. Az időjárásra tekintettel az állomány zubbonyt nem viselt, a szolgálati azonosító jelvények a bevetési póló bal mellrészén e célra elhelyezett zsebtakarón voltak elhelyezve. Ezt a tényt a panaszos is megerősíti, amikor beadványában leírja, hogy a fém jelvényeken lévő számokat a fényviszonyok miatt nem tudta leolvasni. A BM rendelet 55. §-a szerint a bevetési póló nem tartozik azon egyenruházati termékek közé, amelyen kötelező jelleggel el kell helyezni a hímzett azonosítót. Az intézkedő rendőrök a hatályos normák szerint viselték a bevetési ruházatukat és azok kiegészítőit, ezért a panasz e részében alaptalan.

7. Személyes adatainak a SIS-ben történő ellenőrzésének elmaradása, illetve készletező adatgyűjtés folytatása, személyes adatainak rögzítése.

H.ZS. r. főhadnagy jelentése szerint az intézkedés alá vont személyek és egyéb adatok a KIR, illetve a SIS rendszerben történő ellenőrzését végrehajtotta az erre kijelölt állomány, a körözési rendszerben találatot nem jelentettek.

A panaszos elmondása és a rendőri jelentésben foglaltak egymást ki nem záró körülmények, hiszen a panaszos az utcán nem észlelhette a lekérdezés folyamatát, hiszen – elmondása szerint és a felvételek tanúsága szerint is – úgy a személyi igazolványokat, mint a telefonok számát a rendőrök a lekérdezéshez az intézkedés közvetlen helyszínéről elvitték.

Ezek alapján megállapítottam, hogy a lekérdezések megtörténtek, a panasz e tekintetben alaptalan.

A Szolgálati Szabályzat 25. § (2) bekezdése alapján „Az igazoltatás során meg kell állapítani az igazoltatott személyazonosságát, és – akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják – az igazoltató lapon rögzíteni kell az igazoltatottnak az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát.”.

Az adatok Rk. lapon rögzítését az intézkedés időpontjában elrendelt fokozott ellenőrzés – mint a törvénybe foglalt egyéb körülmény – indokolta. A panasz ezért e részében alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

A Panasztestületnek a telefon IMEI kódjának rögzítésére, valamint a ruházátátvizsgálás módjára vonatkozóan tett megállapításival a határozat III. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikke, IV. cikke, XXIV. Cikke, 46. cikk (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 17. § (1) bekezdése, 20. § (2) bekezdése, 30. § (1)-(3) bekezdései, 92. § (1) bekezdése, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a személy és tárgykörözésről szóló 2011. évi XVIII. törvény 3. § (1) bekezdése;
- a Rendőrség és a Határőrség körözési tevékenységéről, a körözés során alkalmazható intézkedések végrehajtásáról, valamint a körözött személyek, tárgyak tartózkodási, illetve megtalálási helyének, illetőleg a személyek és holttestek személyazonosságának megállapítása esetén követendő eljárásról szóló 20/2001. (X. 11.) BM rendelet 3. § (1) bekezdése;
- rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 25. § (1) bekezdése;
- a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek egyenruha-ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról, valamint a különleges foglalkoztatási állomány ruházati-, fegyverzeti-, kényszerítőeszköz és világítástechnikai felszereléséről szóló 71/2011. (XII. 31.) BM rendelet 54. §-a, 55. §-a.

Budapest, 2013. november 29.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány